

1. Trosbekendelse

Buddhister ærer og relaterer sig til de tre elementer, der udgør religionens grundsten; Buddha, dharma og sangha, også kaldet De Tre Juveler. Et vigtigt buddhistisk ritual er at tage tilflugt til disse (se stk. 3).

Buddhismens centrale skikkelse er Buddha. Buddha betyder ”den oplyste”, og er en ærestitel på den indiske prins Siddhartha Gautama af Shaka-slægten, der efter lang tids søgen og dyb meditation opnåede den fuldkomne indsigt. Buddha var således et menneske, der erkendte sandheder, som alle mennesker kan erkende. Men Buddha er også et ideal, som buddhister ærer, og en ”kraft” (”buddha-natur”), som mennesker selv kan manifestere ved korrekt tro og praksis. For mange udøvende lægbuddhister er Buddha en slags gud, som man kan tilbede.

Buddhas lære hedder ”dharma”. Dharmaen er de buddhistiske sandheder, som Buddha erkendte, og som buddhister kan erfare ved at studere de hellige tekster (se stk. 2) og ved at praktisere i overensstemmelse med traditionen.

Buddhismens menighed kaldes sangha. Den består først og fremmest af klostersonfundet, hvor munke og nonner lever et asketisk liv i overensstemmelse med nedskrevne klosterregler. Lægbuddhister sørger for klostersonfundets opretholdelse ved moralsk og økonomisk bistand.

Den Vietnamesiske Buddhistiske Forening er del af den hovedretning indenfor buddhismen, der hedder mahayana; ”det store hjul”. Denne opstod omkring år nul, og lægger i forhold til de tidligere skoler vægt på, at alle har mulighed for den endelige frelse ved hjælp af den mahayana-buddhistiske frelsefigurs, bodhisattvaens, nådekraft. Mahayana er udbredt i Østasien, således også Vietnam, og indeholder mange traditioner. Den største af disse, Det Rene Lands Skole, har den himmelske Amitabha Buddha som central skikkelse og genfødsel i Det Rene Land (også kaldet det ”buddhistiske paradis”) som ideal. Den Vietnamesiske Buddhistiske Forening er bekendt sig til Det Rene Lands Skole, om end der ikke er skarp opdeling til andre traditioner. Foreningen er del af en vietnamesisk moderorganisation (Unified Buddhist Church of Vietnam; Giao Hoi Phat Giao Viet Nam Thong Nhat), der i Europa er repræsenteret ved Den Vietnamesiske Buddhistiske Forening i Europa (med hovedsæde i Frankrig), hvoraf den danske forening er en tilhørende afdeling.

2. Centrale religiøse tekster.

Det siges, at buddhismen har 84.000 hellige tekster. En del af disse er nedfældet i den indiske pali-kanon, som er den tidligste og nuværende sydlige theravada-buddhismes kanoniske skrifter. Mahayana-buddhismen har derudover en lang række tekster, som på forskellig vis hører til traditionen. Selv om man ikke på samme måde opererer med egentlige kanoner, kalder man ofte den kinesiske samling af buddhistiske skrifter *Dazangjing (Ta-ts'ang-ching)* for ”den kinesiske kanon”, standardiseret i en moderne version i den japanske *Taishō daiōkyō*. Denne er også den overordnede samling af religiøse tekster, som Den Vietnamesiske Buddhistiske Forening henholder sig til, på vietnamesisk kaldet *Phat giao dai tang kinh*. Den består af både pali-kanoniske tekster, mahayana-sutraer, tantraer, klosterregler, kommentarer, filosofiske afhandlinger, biografier og historier. Af centrale tekster, som ofte anvendes i de vietnamesiske templer i Danmark, kan nævnes: Lotussutraen (*Dien phap lien hoa kinh*), Medicin-buddha sutraen (*Duoc su kinh*), Amitabha sutraen (*A di da kinh*), Hjertesutraen (*Ba la mat da tam kinh*), ”Meditation og daglig bøn” (*Thien mon nhut tung*, en slags bønnebog) og Klosterreglerne (*Gioi dan tang*).